

ALT URGELL

periòdic quinzenal d'Esquerra

Número solt 20 centims.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Ciutat: 5 pessetes any.

Fora i Andorra: 6 pessetes.

Estranger: 7 pessetes.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: Carrer Estudis, 8 (Casal d'Esquerra)

Telefon, num. 83

Portantveu del Comité Executiu Comarcal de l'ALT URGELL (Esquerra Republicana de Catalunya)

EDITORIAL

El tractat comercial amb Holanda

Deliberadament, perquè creiem que, com vulgarment es diu, no convenia aixecar la llebre, no havíem parlat des d'aquestes columnes d'una qüestió de tan vital interès per a aquesta comarca, però en l'estat actual de les negociacions, i després de l'Assemblea de la Seu del dia 17 del corrent ha arribat l'hora de plantejar davant del gros públic el problema que es presenta als ramaders si com sembla, el tractat comercial amb Holanda ve a donar una punyalada mortal a l'indústria formatgera i àdhuc a la ramaderia lletera de Catalunya.

Encara que sigui repetir quelcom del que s'ha dit a la referida Assemblea com que ara ens dirigim no als ramaders, sinó a tots els ciutadans i principalment als homes d'esquerra, presentarem novament els termes de la qüestió.

El Govern espanyol a instància d'Holanda, contracta un conveni comercial mitjançant el qual a canvi de la lliure entrada de les fruites espanyoles al seu territori recava certes avantatges en els seus formatges que segons sembla, es concreten a una rebaixa dels drets arancelaris de mitja pesseta or o sigui 1'20 pessetes en plata aproximadament.

Repareu ara, i repareu hi també vosaltres, que he repetit més d'una vegada, sembla i és que pel mecanisme en que es discuteixen els tractats de comerç són les negociacions secretes i els termes del tractat no són fets públics fins que està signat, no quedant després altre tràmit que la ratificació de les Corts de la República, si troben el tractat convenient als interessos de la nació o la no ratificació, en quin cas, al tractat es nul. En aquest moment encara no ha estat signat i per tant no ha estat publicat el tractat i ignorem en absolut els seus termes exactes però pel que es pot saber, encara que sigui a través de la tupida xarxa diplomàtica, creiem que el dit és cert i per tant altament perjudicial als interessos ramaders i l'alarma entre els productors de la llet està sobradament justificada.

En primer lloc tenim de fer ressaltar la responsabilitat del Govern, mixte de lerruxisme i Ceda que patim, que es va deixar prendre la iniciativa del tractat. No és pas ben bé el mateix que els holandesos ens diguin als espanyols: Si no em compres formatges no et compraré fruites. que si els espanyols haguessim dit als holandesos: «els teus formatges han deixat d'interessar-me, puix la meua producció és més que suficient pel meu consum per tant penso tancar-los hi la porta, però no ho faré o ho faré no més que parcialment si tu deixes entrar lliurement les meves fruites».

L'alarma produïda ací a Espanya entre els fruitaires i principalment entre els taronjaires de València no s'hauria produït, sinó pel contrari s'hauria palesat entre els formatgers holandesos ja prou esverats veien com un a un, tots els seus mercats els van minvant i podia haver-se mantingut l'estatu quo anterior. Però el mal ja no té remei i tenim d'anar a l'anulació del tractat

no ratificant-lo les Corts de la República, cosa ben difícil, o bé cercant mitjans de defensa per altre cantó.

Acabem de dir que es cosa difícil que les Corts no ratifiquin el tractat i anem a aclarir el nostre pessimisme.

En primer lloc tenim que el Govern actual que ha fet i signarà el tractat creu, per una manera d'apreciar les coses absolutament equivocada, que defensa els interessos dels seus electors valencians i amb aquest criteri, Samper ministre de Comerç, començà les negociacions i amb el mateix criteri, Samper President del Consell de Ministres portarà a les Corts el tractat acabat. Voldria equivocar-me. Però és que a més del valencianisme d'en Samper i de N'Iborra hi ha el dretisme de la majoria parlamentària i les dretes per comunitat d'interessos ja sabem que procuren més defensar el gròs comerç i la grossa indústria que no pas als humils productors, perquè cal aclarir ho d'una vegada al defensar l'exportació de la taronja no defensen pas als productors del daurat fruit sinó als comerciants del mateix i principalment a la poderosíssima i omnipotent U. N. E. A. o sigui a la Unió Nacional d'Exportadors Agrícoles, que no contenta amb explotar i manejar al seu caprici als productors lleterans, no repara per tal d'assegurar se un nou guany amb arruinar als ramaders.

La pobre mentalitat dels nostres governants a volgut col·locar en una balança la producció tarongera amb la producció formatgera i amb lògica de carreró diuen: «Si representa més riquesa la producció de la taronja cal sacrificar el formatge en benefici d'aquella puix hi guanya l'economia nacional» Fals absolutament l'argument primer perquè la Indústria formatgera és una part de la ramaderia lletera d'Espanya que representa moltes vegades més que la producció de la taronja i que si a la indústria lletera se li treu la formatgera tota ella frontolla per ésser la reguladora de la producció; i ademés per aquest sistema de Robert amb les cabres arribariem a una sola producció a Espanya la principal i sacrificaríem estúpida i totes les altres. Per altra part on són les estadístiques exactes ni poc o molt aproximades per comparar produccions? I també suposant, l'inadmissible, de que tant com disminuís la producció lletera augmentés la fruitera o amb escreix, es que els exportadors de taronja valencians ens compensarien als muntanyesos de la pèrdua? Ni el seu organisme ni la nostra dignitat ho permetrien.

Nosaltres, i al dir nosaltres vui dir tots els productors de llet i els seus derivats, des d'Astúries a les nostres muntanyes, hem creat una riquesa de més de 400 milions de pessetes a l'any, segons dades de l'Associació de Ramaders d'Espanya sense necessitat de tracte de favor i sobre tot sense perjudicar a ningú ni demanar sacrificis a altres branques de l'economia nacional perquè no hem cregut mai tenir-hi dret. Es més, i l'exemple el tenim ací en aquest petit recó de món que es la Seu. Consumim

P. III